

Anna Rettl

Laocoön Loop

The work of the young painter Anna Rettl is deeply rooted in art history—think human figures adorned in attire indicating social rank by masters such as Hieronymus Bosch, Eugène Delacroix, and Peter Paul Rubens. Specializing in large-scale watercolors on canvas, Rettl expands existing characters from the annals of painting while stripping their bodies bare. Removing all markers or clothing, as if depicting the naked truth of an era, Rettl's works come close to anatomical studies inherent to a certain time and ideology.

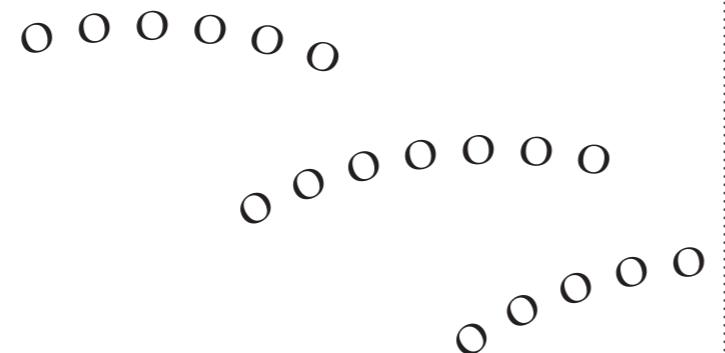
For O—Overgaden, Rettl has produced a new series of watercolors referencing early 20th-century modernist paintings, created during the rise of fascism in central Europe. Influences are obscure waves of early abstraction, Viennese modernism, and the technological, machinic fascination associated with Italian futurism in Rettl's region of origin: the crux between Austria, Italy, and Slovenia. In her new series, lean and distorted bodies in states of agitation stretch to combat a new industrial, capitalist, and war-ridden world, hanging as a cabinet of corpses crawling off the wall, across the exhibition spaces.

Formally, the works are a contradiction in terms: while they are strict in their serial appearance on body-sized 185 x 70 cm canvases—repeating similar motifs, hung singularly as well as in panels of diptychs, triptychs, and quadriptychs—they use a multiplicity of different techniques and sources. Rettl employs two different types of canvas: cheap cotton and the more expensive, darker linen while working with three different primers—ancient “rabbit skin glue”, the more modern “white gesso”, and the recently fashionable “acrylic binder”. Hence, despite the series' coherent appearance, the experiment of creating oversized watercolors is risk-taking, stretching the medium far beyond its typical use on paper. Each piece requires repeated layering to produce the saturated, dense, but still vital, fresh, ephemeral watercolor look of the figures.

In terms of motifs, an army of stereotypical bodies repeat. Hunched backs, kicking legs, tight fists, giant feet, crooked noses, exaggerated skulls, praying hands, contoured, shadowy skeletal limbs, and bulky thin bellies are placed on symmetrical black ink backgrounds. Taking a cue from *Adolescence* by Elena Luksch-Makowsky (Rettl's remake hangs on the back space's left wall), the figures are fluid, many androgynously undefined on the threshold of adulthood—in part referencing the artist's own sister as model. Meanwhile other eclectic sources for the motifs span

Alfred Kubin's nightmarish visions (referenced in the show's first diptych) and other little-known painters including futurist Gino Severini and Austrian Albin Egger-Lienz's painting of soldiers *The Nameless 1914*, here repeated with clarinets instead of munitions.

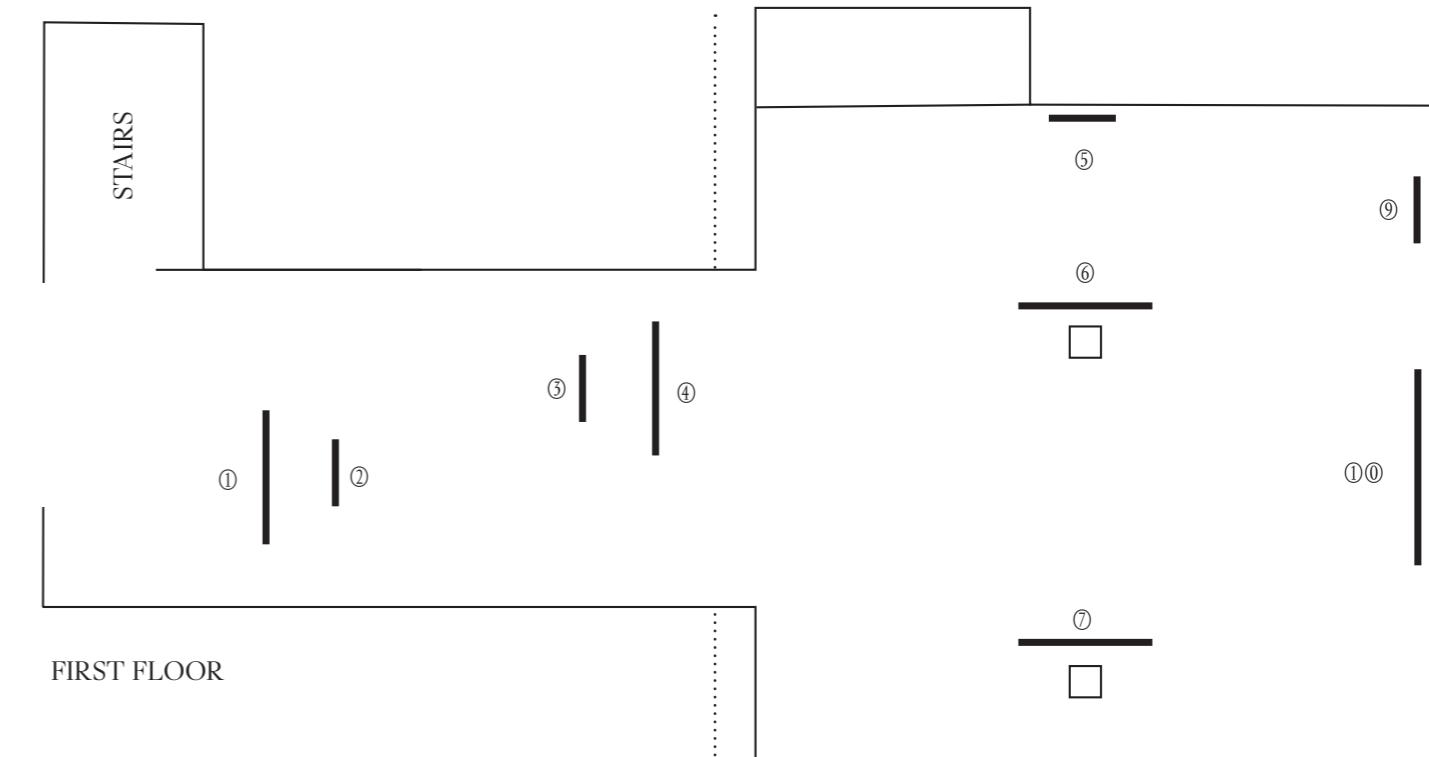
Beyond the human depictions, rubbings or “frottages” of brass instruments—the military-type horns of marching bands—occur in Rettl's series, sometimes as substitutes for weaponry in the original paintings, as just exemplified. In Rettl's words, these constitute “Ordnungselemente”: systematic elements creating rhythmic recognition throughout. A rubbing of an IKEA stool also repeats. This motif directly quotes a photograph of a well-used work chair in the artist's studio, and thus intermixes Rettl's ongoing investigation into a particular time period, its physical compositions, and historical painting techniques with contemporary life, not least her own work and family (employed as models). This serves as a reminder of how the militant disciplining of the individual human body stemming from the early 20th-century is far from ancient history but rather a persistent, potentially even growing, strenuous condition. As with the antique sculpture *Laocoön*, famously rediscovered in the renaissance, our darkest history is looping, and deeply inscribed in contemporary culture, as alluded to in the title: *Laocoön Loop*.

The exhibition is supported by the Danish Arts Foundation.

26 August – 29 October 2023

① *Man, after Alfred Kubin*, 2023
Watercolor and ink on linen
canvas primed with gesso,
185 x 140 cm

② *Dead Soldier, after Albin Egger-Lienz*, 2023
Watercolor and ink on
cotton canvas primed with
rabbit skin glue, 185 x 70 cm

③ *Armored Train in Action, after Gino Severini*, 2023
Watercolor and ink on linen
canvas primed with gesso
primer, 185 x 70 cm

④ *The Nameless 1914, after Albin Egger-Lienz*, 2023
Watercolor and ink on
cotton canvas primed with
acrylic binder, 185 x 140 cm

⑤ *Adolescence, after Elena Luksch-Makowsky*, 2023
Watercolor and ink on
cotton canvas primed with
rabbit skin glue, 185 x 70 cm

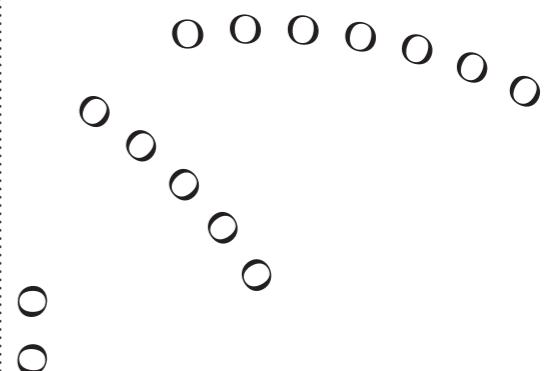
⑥ *The Best Doctor, after Alfred Kubin*, 2023
Watercolor and ink on
cotton canvas primed with
rabbit skin glue, 70 x 185 cm

⑦ *Crowning with Thorns, after Tadeo Zuccaro*, 2023
Watercolor and ink on
cotton canvas primed with
acrylic binder, 185 x 140 cm

⑧ *The Brawl, after Fortunato Depero*, 2023
Watercolor and ink on
cotton canvas primed with
acrylic binder, 185 x 280 cm

⑨ *Sleep, after Alfred Kubin*, 2023
Watercolor and ink on
linen canvas primed with gesso,
185 x 70 cm

⑩ *Taddeo Rebuffed, after Federico Zuccaro*, 2023
Watercolor and ink on
linen canvas primed with gesso,
185 x 210 cm

Anna Rettl (b. 1992, AT) graduated from the Royal Academy of Fine Arts in Copenhagen in 2021 after studying at the Academy of Fine Arts in Vienna in 2011–15 and participating in the Maumaus Independent Study Programme in Lisbon in 2018. Rettl's recent exhibitions include *Reigen*, Outpost Gallery (2021); *AFGANG 2021*, Kunsthall Charlottenborg (2021), and *Skelettynd Grænse* with Clara Busch, Arcway (2019), all in Copenhagen. She is part of the nomadic artist-run space Jennifee-See.

O—OVERGADEN

Anna Rettl

Laoçoön Loop

Den unge maler Anna Rettls værker er dybt forankrede i kunsthistorien. Med udgangspunkt i ældre motiver – tænk på menneskefigurer klædt på efter rang eller status af f.eks. Hieronymus Bosch, Eugène Delacroix eller Peter Paul Rubens – har Rettl specialiseret sig i at skabe store akvareller på lærred, der afklæder historiske figurer. Ved at gengive karaktererne uden tøj og sociale markører bliver Rettls værker næsten et anatomisk studie af kroppe fra en bestemt tid og ideologisk overbevisning – som fremmaler hun en slags nøgen sandhed om en historisk æra.

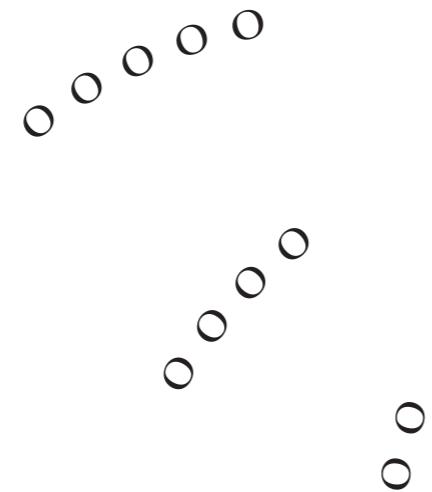
Til O – Overgaden har Rettl skabt en ny serie akvareller, der udspringer af en række modernistiske værker fra det tidlige 20. århundrede malet under fascismens fremmarsch i Centraleuropa. Hendes inspirationskilder – der alle stammer fra grænseregionen mellem Østrig, Slovenien og Italien, hvor hun selv er opvokset – spænder fra obskure strømninger af tidlig abstraktion til Wienermodernismen og videre til den teknologiske og maskinelle fascination, som den italienske futurisme er kendt for. I sine nye malerier viser Rettl magre og forvrængede kroppe, der i forskellige stadier af anstrengelse eller spænding forsøger at tilpasse sig en ny industriel, kapitalistisk og krigshærgtet verdensorden – et billedeligt kabinet af kroppe, som nærmest kravler væk fra væggene, ud i udstillingsrummet.

Formelt set er værkerne modsætningsfyldte: trods det, at de er stringente i deres serielle fremtoning – alle er skabt på de 185 x 70 cm kropsstore lærreder, der hænger enten alene eller i serie – beror de på mangeartede teknikker og kilder. Rettl med to forskellige slags lærreder: billigt bomuldslærred og det dyrere, mørkere linned, som hun behandler med tre forskellige grundere – den ældgamle teknik 'harelím', den mere moderne 'gesso' og den nyligt megetbrugte 'akrylbinder'. Værkerne således, trods dens ensartede udtryk, et vovet eksperiment med at skabe overdimensionerede akvareller, som strækker denne maleteknik langt ud over dens gængse brug på papir. Hvert enkelt værk har krævet lag på lag af farve for at give motivet det mættede, fortættede og samtidig levende, friske, næsten flygtige udtryk, som akvarellen muliggør.

Motivmæssigt gentages en hær af stereotype kroppe. Bøjede rygge, sparkende ben, spændte næver, enorme fodder, krumme næser, overdrevne kranier, bedende hænder, silhuet- eller skyggeagtige lemmer og foldede, tynde maver er placeret på symmetriske, ensartede baggrunde af sort blæk. Inspireret af værket *Ungdom* af Elena Luksch-Makowsky (hvorfaf Rettls

version hænger på bagrummets venstre væg) er figurerne flydende, mange androgyn udefinerede på tærsken til voksenalderen – til dels også med reference til kunstnerens egen søster, som har stået model. Kildematerialet spænder bredt – fra ovennævnte Luksch-Makowsky til mareridtsagtige visioner af Alfred Kubin (som er referencen bag udstillingens første værk) til andre mindre kendte malere, bl.a. futuristen Gino Severini eller østrigske Albin Egger-Lienz, hvis soldatermotiv, *De navnløse 1914*, Rettl gengiver med klarinetter i stedet for våben.

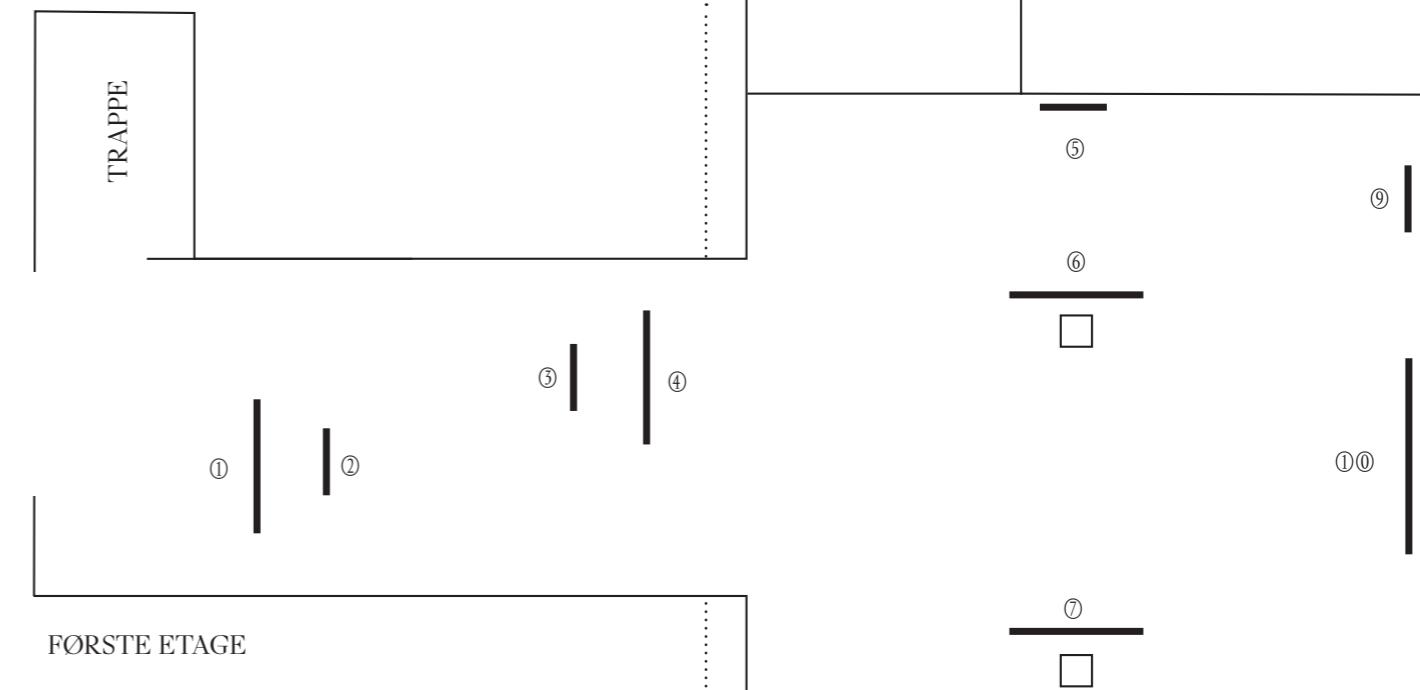
Udover de menneskelige afbildninger indeholder Rettls værker 'frottager', eller gnidebilleder, af messinginstrumenter, dvs. hornblæsere, som bruges i militære marchorkestre, der, som netop eksemplificerer, typisk erstatter våben i de originale malerier. Ifølge Rettl udgør disse instrumenter "Ordnungselemente" – dvs. genstande, der systematisk skaber genkendelse gennem værkserien. En anden gentaget frottage er en IKEA-skammel. Dette motiv stammer fra et fotografi af en godt brugt arbejdsskammel i kunstnerens eget atelier og blander således Rettls fortløbende undersøgelse af en særlig tidsperiode, dens kropslige kompositioner og historiske malerteknikker med vores samtidige liv, ikke mindst hendes eget arbejde og egen familie (som bliver brugt som modeller). Dette greb tydeliggør, hvordan den militante disciplinering af den individuelle krop, som sås i det tidlige 20. århundrede, langt fra tilhører en fjern historie, men nærmere er en fortsat, måske endda voksende del af vores samtid. Som med den antikke skulptur *Laokoon*, der blev genfundet og berømmet i renæssancen, gentages vores mørkeste historie. Den looper dybt ind i vores samtidskultur, som det antydes i titlen: *Laoçoön Loop*.

Udstillingen er støttet af Statens Kunstmuseum.

26. august – 29. oktober 2023

① *Mennesket*, efter Alfred Kubin, 2023

Akvarel og blæk på linned
lærred grundet med gesso,
185 x 140

⑥ *Den bedste doktor*, efter Alfred Kubin, 2023

Akvarel og blæk på
bomuldslærred grundet med
harelím, 70 x 185 cm

② *Død soldat*, efter Albin Egger-Lienz, 2023

Akvarel og blæk på
bomuldslærred grundet med
harelím, 185 x 70 cm

⑦ *Kroningen med torne*, efter Tone Kraji, 2023

Akvarel og blæk på
bomuldslærred grundet med
akrylbinder, 185 x 140 cm

③ *Pansret tog i aktion*, efter Gino Severini, 2023

Akvarel og blæk på linned
lærred grundet med gesso,
185 x 70 cm

⑧ *Slåskampen*, efter Fortunato Depero, 2023

Akvarel og blæk på
bomuldslærred grundet med
akrylbinder, 185 x 280 cm

④ *De navnløse 1914*, efter Albin Egger-Lienz, 2023

Akvarel og blæk på
bomuldslærred grundet med
akrylbinder, 185 x 140 cm

⑨ *Søvn*, efter Alfred Kubin, 2023

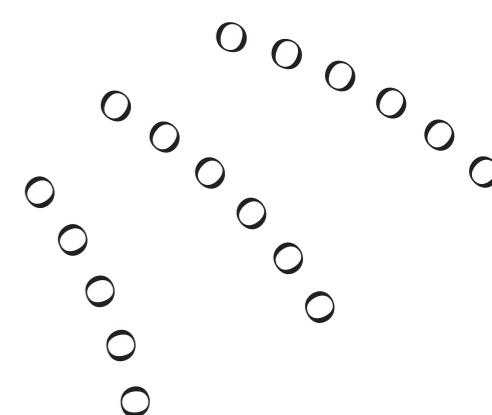
Akvarel og blæk på linned
lærred grundet med gesso,
185 x 70 cm

① ⑩ *Taddeo afvist*, efter Federico Zuccaro, 2023

Akvarel og blæk på linned
lærred grundet med gesso,
185 x 210 cm

⑤ *Ungdom*, efter Elena Luksch-Makowsky, 2023

Akvarel og blæk på
bomuldslærred grundet med
harelím, 185 x 70 cm

Anna Rettl (f. 1992, AT) tog afgang fra Det Kongelige Danske Kunstudemi i København i 2021 efter at have studeret ved Akademie der bildenden Künste i Wien fra 2011–15 og deltaget i the Maumaus Independent Study Programme i Lissabon i 2018. Rettls seneste udstillinger inkluderer *Reigen*, Outpost Gallery (2021); *AFGANG 2021*, Kunsthall Charlottenborg (2021) og *Skelettynd Grænse* med Clara Busch, Arcway (2019), alle i København. Hun er del af det nomadiske, kunstnerdrevne udstillingssted Jennifee-See.

O – OVERGADEN